

Tartalomjegyzék

EGYSZERŰEN AZ ORSZÁG - Luciano Ruga 3

LUIGI NOVARESE BOLDOGGÁ AVATÁSA
- Anna Maria Cipriano 4

PÁPAI ÜZENET A BETEGEK VILÁGNAPJÁRA 5

GONDOLATOK ISTEN NYÁJÁRÓL
- Luciano Ruga 9

EGY KISMAMA TANÚSÁGTÉTELE 10

BETEGEK MOZGÁSSÉRÜLTEK 12

ÚJRATEREMTÉS - Luciano Ruga 14

KERESZT ÁLL - Farkas Eleonóra 15

HÉTKÖZNAPI HŐSÖK 16

LELKIGYAKORLAT MÁRIABESNYŐN 17

AHOL ISTEN ORSZÁGA VAN 18

VISSZATEKINTÉS - Ferencz János atya 21

GENFEST 22

HÍREK 23

EGYSZERŰEN AZ ORSZÁG

Luciano Ruga

3

Márk evangélista a következőképpen foglalja össze a Messiásról szóló hirdetését: “János elfogatása után Jézus Galileába ment, s ott hirdette az Isten evangéliumát és mondta: Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Térjetez meg, és higgyetek az evangéliumban” (Mk 1,14-15).

Minden megvan, ami kell: az óra (az idő beteljesedett), a hely (közel van), mit kell tennie annak, aki hallja: megtérni és hinni. Egyszerű de nem felületes üzenet. Nem teszi banálissá a tartalmat, nem is próbál egy bonyolult valóságot néhány szóra leegyszerűsíteni. Inkább arról van szó, hogy megpróbálja a lényeges elemeket kiemelni, amelyek általánosan jelen vannak az emberi tapasztalatban, nevet adva nekik és felismerve megfelelő fontosságukat az egyéni életben.

Az, amit Jézus az Isten Evangéliumaként hirdet, nem egy lista arról, hogy mit kell megtenni és mit kell elkerülni, nem egy hierarchikus építmény, amely meghatározza, hogy ki a rangelső, sem nem valamilyen isteni akarat, amely megrajzolja az egyedül járható utakat. Jézus egy “szívet” hirdet, egy központi és bensőséges valóságot, amely minden úton elérhető. A saját élete megvalósításának útjait a személy szabad felelősséggel választja. A Jézus által hirdetett és megnyitott Ország gyökeres változást igényel mindazoktól, akik részt akarnak vállalni belőle. Ugyancsak Márk evangéliumának első fejezetében Jézus feltárja azt az egyszerű titkot, amely által megtapasztalható ez az Ország: “gyertek, kövessetek”. Teljes létünk a Jézus követésére hivatott, a vele való közösségre oly módon, hogy az Ő jelenléte étel és ital legyen számunkra. A hatalmi erőket fel kell cserélni a szeretet erőire, az uralkodás át kell adja helyét az odaadó szolgálatnak, az érdek logikáját fel kell váltsa a nagylelkűség logikája. Ezek azok a jelek, amik felismerhetővé teszik a Jézust követőket.

Isten szeretete egyszerű, ezért nehéz azt hatalmi kritériumokhoz kötni. “Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). Nem lehet keresztényi egy parancsoló, követelő, ítélkező és fenyegető isten. Egy embertelen istennek nem lehet köze a megtestesült Igéhez. A félelmet keltő, ítélkező, büntető isten egy “hatalmi országnak” a kifejeződése, amelyet oly szívesen magukénak mondanak a vallási intézmények. Aki része lesz ennek a hatalmi országnak, alárendelté válik kivéve természetesen a hatalmat gyakorlókat.

A Jézus által hirdetett Evangélium egy Atyáról szól, aki minden félelem alól felszabadít, aki nem ítélkezik, nem büntet hanem feltétel nélkül osztja szeretetét mindenkinek. Ez az örömhír, ez a közel levő Ország. A hatalom logikája eltorzítja Isten képét. Nem létezik vallási botkormány, amivel az isteni hatalom a saját érdekek szerint irányítható, megbújva az alázatos szolgálta hamis képe mögött. “Nem nevezlek többé szolgának benneteket, barátainak mondalak benneteket” (vö. Jn 15,15). A szolgából barátá válás folyamata megköveteli az odafigyelést és a válaszadást, a szeretet befogadását és a szeretet továbbadását. Csak az ismeri Istent, csak az ismeri fel az Ország közelségét és lép be nap mint nap örömmel telve, aki becsüli és szereti embertársait (vö. 1Jn 4,8).

ISTEN SZOLGÁJA TISZTELETREMÉLTÓ LUIGI NOVARESE BOLDOGGÁ AVATÁSA

Anna Maria Cipriano

4

Kedveseim,
mindannyian tudatában vagytok a Szentatya által jóváhagyott rendeletnek, amelyben elismertetik a Tiszteletreméltó Luigi Novarese közbenjárásának tulajdonított csoda. Az egész Társulat jelenleg az ünnepélyes boldoggá avatásra készül.

Ezen egyházi esemény fontosságát hangsúlyozza a 2011. december 11-én hivatalosan megkezdett "Novaresianus Év", egy spirituális és apostoli feladatokban gazdag időszak, amely felkészít lelkiekben a nagy eseményre.

A boldoggá avatást egy előkészítő fázis előzi meg (2012-ben) amely arra hivatott, hogy a jövőbeli Boldog alakját megismertesse, spiritualitását és tanítását elmélyítse. Egyes tevékenységeket egyenesen a Kereszt Csendes Munkatársai fognak végezni, más aktivitások a helyi csoportokra lesznek bízva.

Egy második fázis következik (2013-ban), amely

az imának és hálaadásnak lesz szentelve. Amint hivatalosan is kihírdetik a boldoggá avatás napját, egy teljes eseménynaptárt bocsátunk ki a részvételi lehetőségekről és programokról.

Az ünnepélyes Szerartás előreláthatólag 2013. május 4-re van kitűzve (hacsak a Szentek Ügyének Kongregációja másként nem rendelkezik). Irányadólag a programban egy római tartózkodás szerepel péntek estétől (vacsorával kezdődően) hétfő délelőttig (ebédrel zárva).

Pénteken érkezés, szombaton délelőtt boldoggá avatás, délután ünnepség, vasárnap látogatás a Santa Maria del Suffragio szentélyhez monsignor Novarese sírjához, hétfőn délelőtt hálaladó Szentmise a Szent Péter bazilikában a Szentatya köszöntésével, majd az ebédet követően hazaindulás.

Az eseményen való részvétel jobb megszervezése érdekében kérünk benneteket, hogy mihamarabb értesítsetek arról: Hány személy lesz jelen az egyházmegyéből? (hányan tolokocsiban) (quanti in carrozzina o barella)

Valamint:

A Római tartózkodással kapcsolatban, úgy gondoljuk, hogy a nagy többséget vallási közösségeknél fogjuk elszállásolni, amelyek ugyan korlátozott számban tudnak fogadni, de olcsóbbak és teljes ellátást biztosítanak. Ezért tudni szeretnénk hogy:

- gondoskodtok-e önnálón szállításról vagy a SOdC által nyújtott szálláslehetőségeket veszitek igénybe?

- jelen lesztek-e a teljes három napos ünnepségsorozaton vagy csak a boldoggá avatás Szerartásán?

Megköszönöm a figyelmet s kívánom mindnyájatok, hogy ez az esemény minősítse lelkiségünket s növelje apostoli odaadásunkat. Bizalmunkat helyezzük az Istenanyának és Tisztelendő Luigi Novaresenek közbenjárásában.

“ÁLLJ FEL ÉS MENJ! A HITED MEGGYÓGYÍTOTT!”

Pápai üzenet
a betegek világnapjára

5

A Szentatya a Lourdes-i Szűzanya napján, február 11-én hagyományosan üzenetet intéz a betegekhez. XVI. Benedek pápának a Betegek XX. Világnapja alkalmából megfogalmazott gondolatait az alábbiakban közöljük.

Kedves Testvérek!

A betegek világnapja alkalmából, amelyet február 11-én, a Lourdes-i Szűz Mária emléknepjén tartunk, szeretnék újból lelki közelségemről biztosítani minden beteget, akik valamilyen intézményben vagy családjuk körében vannak, és szeretném kifejezni mindannyiuknak az egész egyház irántuk való szeretetét és gondoskodását. Minden emberi élet, különösen a gyenge és a beteg élet nagylelkű és szeretetteljes elfogadása, a keresztény ember evangéliumi tanúságtételének fontos része Krisztus példájára, aki lehajolt a testi- és lelkileg szenvedő emberhez, hogy meggyógyítsa.

1. Legközelebb jövőre, 2013. február 11-én Németországban üljük meg ünnepélyesen a betegek világnapját, amelynek témája az irgalmas samaritánus jelképes, evangéliumi alakja lesz (vö. Lk 10,29-37). Erre készülve idén a „gyógyulás szentségeire” szeretném helyezni a hangsúlyt, azaz a bűnbánat és a kiengesztelődés szentségére valamint a betegek kenetére, ame-

lyeknek természetes kiteljesedése a szentáldozásban valósul meg.

Jézus találkozása a tíz leprással, amelyet Lukács evangéliuma beszél el (vö. Lk 17, 11-19), és különösen az Úr egyikükhöz szóló szavai: „Állj fel és menj! A hited meggyógyított” (v. 19), segítenek tudatára ébredni, milyen fontos a hit azoknak, akikre valamilyen szenvedés vagy betegség nehezedik, és az Úrhoz közelednek. A vele való találkozásban valóságosan megtapasztalhatják, hogy aki hisz, az soha nincs egyedül! Isten ugyanis, az ő Fiában nem hagy magunkra bánatunkban és szenvedésünkben, hanem mellettünk van, segít hordozni azokat, és szeretne lelkünk legmélyén gyógyítani bennünket (vö. Mk 2,1-12).

Annak a leprásnak a hite, aki mikor észrevette, hogy meggyógyult, csodálkozva és örömmel telve, egyedülként, a többiektől eltérően rögtön visszamegy Jézushoz, hogy kifejezze háláját; megsejteti, hogy a visszanyert egészség valami sokkal értékesebbnek a jele, mint az egyszerű, testi gyógyulás. Az üdvösség jele, amelyet Isten Krisztuson keresztül ajándékoz nekünk, s ez Jézus szavaiban fejeződik ki: hited meggyógyított téged. Aki saját szenvedésében és betegségében Isten segítségét kéri, az biztos abban, hogy az Ő szeretete nem hagyja el soha, és hogy az egyház szeretete, amely Isten üdvözítő művének folytatása az időben, sosem hagy alább. A testi gyógyulás – amely az üdvösség mélyebb valóságának a kifejeződése – megmutatja, hogy az ember, testi-lelki egységében, milyen fontos az Úr számára. Minden szentség Isten közelségét fejezi ki és valósítja meg, aki teljesen ingyenesen „anyagi valóságokon keresztül érint meg minket..., amelyeket Ő saját szolgálatába állít, és eszközzé tesz ahhoz, hogy találkozzunk vele” (Homília, Olajszentelési szentmise, 2010. április 1.). „A teremtés és a megváltás közötti egység láthatóvá válik. A szentségek hitünk testi

vonatkozásának kifejeződései, mely átfogja az egész embert, testet és lelket” (Homília, Olajszentelési szentmise, 2011. április 21.).

Az Egyház fő feladata nyilvánvalóan Isten országának hirdetése, «de ennek a hirdetésnek egy gyógyítási folyamatnak kell lennie: „...meggyógyítani a megtört szívűeket” (Iz 61,1)» (uo.), Jézus megbízása alapján, amelyet tanítványainak adott (vö. Lk 9,1-2; Mt 10,1.5-14; Mk 6,7-13). A testi egészség és a lelki sebektől való megújulás egymástól való elválaszthatatlansága segít, hogy jobban megértsük a «gyógyulás szentségeit».

2. A bűnbánat szentsége gyakran állt az egyház pásztorai figyelmének középpontjában éppen azért, mert nagyon fontos szerepe van a keresztény élet útján: „A bűnbánat szentségének minden ereje abban áll, hogy visszaállít minket Isten kegyelmébe, és bensőséges barátságban összekapcsol vele” (A Katolikus Egyház Katekizmus, 1468). Jézus meghirdette a megbocsátást és a kiengesztelődést, amelyet az Egyház folytat és az egész emberiséget szüntelenül meghívja a megtérésre és, hogy higgyen az evangéliumban.

Magáévá teszi Pál apostol felhívását: „Tehát Krisztus követségében járunk, maga az Isten int benneteket általunk. Krisztus nevében kérünk: engesztelődjete ki az Istennel!” (2Kor 5,20). Jézus az életével hirdeti és jelenvalóvá teszi az Atya irgalmát. Ő nem azért jött, hogy elítéljen, hanem hogy megbocsásson és üdvözítsen, hogy reményt adjon a szenvedés és a bűn legnagyobb sötétségében is, és hogy örök életet ajándékozzon. Így a bűnbánat szentségében, a „gyónás orvosságában”, a bűn megtapasztalása nem fajul elkeseredettséggé, hanem találkozik a Szeretettel, amely megbocsát és átalakít (vö. II. János Pál pápa: Reconciliatio et Poenitentia szinódus utáni apostoli buzdítás, 31).

„A végtelenül irgalmas Isten” (Ef 2,4), mint az evangéliumi példabeszédben szereplő atya (vö. Lk 15,11-32), egyik gyermeke előtt sem zárja be szívét, hanem várja, keresi őket, utánuk megy értük oda, ahol a közösség elutasítása elszigeteltségbe és megosztottságba börtönzi őket, asztala köré hívja valamennyiüket a megbocsátás és a kiengesztelődés örömnepében. A szenvedés

ideje, amikor kísértésünk lehetne, hogy elbátorlanodjunk és elkeseredjünk, kegyelmi idővé alakulhat, és ahogy a példabeszédben a tékozló fiú tette, magunkba szállhatunk, hogy átgondoljuk életünket, elismerjük hibáinkat és bukásainkat; vágyat érezhetünk az Atya ölelése iránt és visszatérhetünk az úton az Ő Háza felé. Ő nagy szeretetében mindig és minden körülmények között virraszt életünk fölött és vár minket, hogy minden hozzá visszatérő gyermekének felkínálja a teljes kiengesztelődés és az öröm ajándékát.

3. Az evangéliumokat olvasva világosan látszik, hogy Jézus mindig különleges figyelmet fordított a betegekre. Nemcsak elküldte tanítványait, hogy gyógyítsák sebeiket (vö. Mt 10,8; Lk 9,2; 10,9), hanem alapított számukra egy külön szentséget is: a betegek kenetét. Jakab levele tanúsítja, hogy ez a szentségi cselekmény már az első keresztény közösségben jelen volt (vö. Jak 5,14-16): a betegek kenetével, melyet a papok imádsága kísér, az egész egyház a szenvedő és megdicsőült Úrra bízta a betegeket, hogy enyhítse fájdalukat és üdvözítse őket, sőt buzdítja őket, hogy lelkileg egyesüljenek Krisztus szenvedésével és halálával, hogy ezáltal Isten népének javát szolgálják.

Ez a szentség arra indít, hogy az Olajfák hegyének kettős misztériumát szemléljük, ahol Jézus drámai módon szembesült az Atya által mutatott úttal, a szenvedésnek, a tökéletes szeretetnek az útjával, és elfogadta azt. A próbatételnek abban az órájában Ő közvetítő, „magában hordozza, magára veszi a világ fájalmát és szenvedését, Istenhez szóló kiáltással formálva azt, Isten szeme elé és az Ő kezébe helyezi, azaz valóságosan a Megváltás művébe” (Lectio divina, Találkozó a római klérussal, 2010. február 18.). De „az Olajfák hegye az a hely is, ahonnan Ő felment az Atyához, tehát a Megváltás helye. Az Olajfák hegyének kettős

misztériuma mindig „aktív” az egyház szentségi olajában..., Isten szeretetének jelében, amely megérint minket” (Homília, Olajszentelési szentmise, 2010. április 1.). A betegek kenetében az olaj szentségi anyagát kapjuk meg, úgy mond „Isten orvosságát..., amely most biztossá tesz minket az ő jóságában, megerősít és megvigasztal, ugyanakkor a betegségen túl a végleges gyógyulás, a feltámadás felé irányítja figyelmünket (vö. Jak 5,14)” (uo.).

Ez a szentség ma nagyobb figyelmet érdemel, mind a teológia terén, mind pedig a betegek felé irányuló lelkipásztori tevékenységben. Figyelembe véve a liturgikus imádság szövegeit, amelyeket a betegséghez kötődő különböző élethelyzetekben és nem csak a földi élet végén alkalmazunk (vö. A Katolikus Egyház Katekizmus, 1514.), a betegek kenetét nem tarthatjuk „kisebb szentségnek”, mint a többit. A lelkipásztori törődés és figyelem a betegek iránt, míg egyrészt Isten gyöngédségének jele a szenvedő ember iránt, másrészt lelki hasznot hoz a papok és az egész keresztény közösség számára is, annak tudatában, hogy amit a legkisebbnek teszünk, azt magának Jézusnak tesszük (vö. Mt 25,40).

4. A „gyógyulás szentségeivel” kapcsolatban Szent Ágoston megállapítja: „Isten meggyógyítja minden betegségedet. Ne félj tehát: minden betegségedből meggyógyít... Neked csak hagynod kell, hogy Ő gyógyíthasson téged és nem szabad visszautasítanod kezét” (Zsoltárok magyarázata, 102. zsoltár, 5: PL 36, 1319-1320). Isten kegyelmének értékes eszközei ezek, amelyek segítik a beteget, hogy egyre inkább azonosuljon Krisztus halálának és feltámadásának misztériumával. E két szentséggel együtt szeretném hangsúlyozni az Eucharisztia fontosságát. Ha betegség idején magunkhoz vesszük, egyedülálló módon segít, hogy végbemenjen bennünk ez az átalakulás. Aki Jézus testéből és

véréből táplálkozik, azt egyesíti azzal a felajánlással, amelyben önmagát adta oda az Atyának mindannyiunk üdvösségéért. Az egyház egész közössége, különösképpen a plébániaközösségek figyeljenek arra, hogy biztosítsák a rendszeres szentáldozás lehetőségét azoknak, akik egészségi állapotuk vagy életkoruk miatt nem juthatnak el a liturgiákra. Ily módon ezek a testvérek megkapják a lehetőséget, hogy megerősítsék kapcsolatukat a megfeszített és feltámadt Krisztussal azáltal, hogy iránta való szeretetből felajánlott életükkel részt vesznek az egyház küldetésében. Ebből a szempontból fontos, hogy a papok, amikor a kórházakban, gondozó intézetekben vagy a betegek otthonaiban végzik érzékeny lelkületet igénylő tevékenységüket, a „betegek szolgálóinak” érezzék magukat, akik „jelei és eszközei Krisztus együttérző szeretetének, amelynek minden szenvedő emberhez el kell jutnia” (vö. Pápai üzenet a betegek XVIII. világnapjára, 2009. november 22.)

A Krisztus húsvéti misztériumához való hasonulás – amely a lelki áldozáson keresztül is megvalósul – egészen rendkívüli jelentőséget nyer, amikor az Eucharisziát szent útravalóként szolgáltatják ki és veszik magukhoz. Az életnek abban a pillanatában még erősebben visszhangzanak az Úr szavai: „aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van, s feltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54). Az Eucharisztia ugyanis, különösen szent útravalóként – Antióchiai Szent Ignác meghatározása szerint – „a halhatatlanság gyógyszer, a halál ellenszere” (Efézusiaknak írt levél, 20: PG 5, 661). Az átmenet szentsége a halálból az életbe, ebből a világból az Atyához, aki mindannyiunkat vár a mennyei Jeruzsálemben.

5. A betegek XX. világnapjára szóló üzenet témája, „Állj fel és menj! A hited meggyógyított”, előretekint a Hit évére is, amely 2012. október 11-én veszi kezdetét, megfelelő és értékes alkalomként arra, hogy újra felfedezzük a hit ere-

jét és szépségét, elmélyítsük tartalmát és tanúságot tegyünk róla mindennapi életünkben (vö. Porta fidei apostoli levél, 2011. október 11.). Bátorítani szeretném a betegeket és szenvedőket, hogy mindig biztos támaszt találjanak a hitben, amelyet Isten igéjének hallgatása, a személyes imádság és a szentségek táplálnak. A lelkipásztorokat pedig arra hívom, hogy legyenek egyre készségesebbek a szentségek betegeknek való kiszolgáltatására. A rájuk bízott nyáj vezetőiként, a Jó Pásztor példájára, a papok legyenek örömmel teltek, szolgálatkészek a gyengék, az egyszerűek, a bűnösök iránt, és a remény megnyugtató szavaival Isten végtelen irgalmát tanúsítsák számukra (vö. Szt. Ágoston, 95. levél, 1 PL 33, 351-352.).

Ismét kifejezem személyes köszönetemet és az egyház köszönetét az egészségügyben dolgozóknak és azoknak a családoknak, akik rokonaikban az Úr Jézus szenvedő arcát látják, hiszen szakmai hozzáértésben vagy csöndes szolgálatban, gyakran Krisztus nevét nem is említve, konkrétan Őróla tanúskodnak (vö. Homília, Olajszentelési szentmise, 2011. április 21.).

Máriára, az Irgalom Anyjára és Betegek Gyógyítójára emeljük bizalommal tekintetünket és őt szólítjuk imádságunkkal. Az ő anyai együttérző szenvedése, amelyet a keresztén haldokló Fia mellett élt át, kísérje és tartsa meg a hitet minden beteg és szenvedő emberben a testi és lelki sebekből való gyógyulás útján.

Mindenkit biztosítok arról, hogy megemlékezem róluk imáimban, és mindenkire rendkívüli apostoli áldásomat adom.

1 Az olasz nyelvben az üdvösséget és a gyógyulást kifejező szó ugyanabból a tőből származik (salvezza, salvato)

A hatalmas király kapuja elé az közeledhet, aki bír. A szerető király kapuján mindenki beléphet. Minden akció, minden megnyilvánulás egy hasonló jellegű reakciót, megnyilvánulást vált ki. Aki hatalmat gyakorol, hasonló megnyilvánulást vált ki tárgyalófeleiben. Még a leggyengébb, s legnyomorultabb személy is, közeledve a hatalmas királyhoz, megpróbál hatalmat kapni, kegyeket kieszközölni, javakat szerezni. Izrael ókori hatalmas templomához csak a tisztulási szertartások, s előírások betartásával lehetett járulni. A szentélybe csak a papok léphettek be. Hatalmas távolság választotta el a népet Istentől. Nem hiányoztak azonban azok sem, akik ezt a teret elfoglalták, s a saját javukra fordították.

Jézus tanúsága szerint Isten teljesen más király, aki nem hatalmat, hanem szeretetet gyakorol. Ebben az esetben is a válasz, amelyet e király megnyilvánulása a népben kivált, hasonló jellegű lesz. A szeretet adománya szeretet válaszokat eredményez. A gyenge, az elesett személy, aki csatlakozik a szerető királyhoz, egy fontos feladatot kap. Nem fogja tudni teljesen befogadni a királyi adományt, amíg önmaga nem lesz képes másoknak adni. A szerető királynak nincs temploma, nincsenek jellegzetes rítusai és előírásai a vele való találkozásnak. János evangéliuma a 10. fejezetben hatásos képekben mutatja be a keresztény Istent. Jézus a pásztorvilágból vett hasonlatokat használ s önmagát az akol kapujának (vö. 7-10 vers), a juhok pásztorának mondja (vö. 11-18 vers). A kapun keresztül minden juh ki- és beléphet, hogy legelőt, táplálékot, életet találjon. A pásztort követve a nyájnak szabad útja nyílik az életre, a nyáj életközösségbe lép a pásztorával. Jézus maga az Élet, s ennek az életnek részesei vagyunk mi is.

Jézus úgy mutatja be magát, mint egyetlen kaput, egyetlen pásztort. Nincs más bejárat az akolba rajta kívül. Aki más úton jut be, az nem a nyáj javát akarja: az “tolvaj vagy rabló”. Nincs más pásztor, aki megosztaná a nyájjal az élet teljességét. Aki saját érdekei szerint akarja vezetni a juhokat, az csak béres. Csak a saját nyereségét nézi s elfut, ha veszély közeleg. A pásztor azonban életét adja juhaiért. Nem csak ápolja a nyájat, nem csak a friss táplálékhoz és forráshoz vezet hanem szereti a nyájat egészen az élete odaadásával. Ezért Jézus tanítása feshabádító, feshabádítja a nyájat a haláltól való félelemtől. Gondoljunk a korlátokra, a bűntudatra, a félelmekre, amelyek megrabolják életünket. Egy uralkodó király végérvényesen elveszettnek ítélné az életet a halál pillanatában.

Az akolból, amelybe az egykori (és mindenkori) vallásos vezetők a népet bezárták, Jézus kivezeti a nyájat végtelen legelő felé, ki a szabadságra. Nem épít egy másik aklot, nem alapít egy párhuzamos, szolgásba döntő intézményt. A nép nem kerül egy hatalmas király udvarából egy még hatalmasabb király udvarába, hanem belép az életet szerető Isten országának kapuján. Megtanul szeretni minden nap, minden helyzetben.

BOLDOG AZ AZ EMBER, AKI REMÉNYÉT AZ ÚRBA VETI (ZSOLT 40,5) **– egy kismama tanúságtétele**

10

2010. decemberében rosszindulatú emlődaganatot diagnosztizáltak nálam. Ezzel egy időben derült ki, hogy kisbabát várok. Férjemmel ekkor már jó ideje vártuk a harmadik babánk megfogadását, ám egy ilyen diagnózist kézhez kapva örömünkbe félelem, keserűség és aggodalom vegyült. Hiszem azonban, hogy semmi nem történik Isten tudta és engedélye nélkül; mindennek célja és értelme van, amit most még nem látunk világosan.

Azonnal elkezdtünk imádkozni, és mindent átadtunk Istennek. Egész életemet, testemet-lelkemet, családomat Rá bízta, és kértem, hogy vezessen minket az Ő üdvözítő akarata szerint. Segítségét, szeretetét, vigasztalását mindvégig éreztem, és amikor kiderült, hogy nem egy, hanem két baba növekszik a hasamban, hálás szívvel mondtam köszönetet nagylelkűségéért is. A babáknak rögtön választottunk védőszenteket, és kértük a közbenjárásukat.

Barátainkat is, akikkel megosztottuk bánattal vegyes örömünket, kértük, hogy imádkozzanak értünk. Folyamatosan kértem Istent, hogy ha jónak látja, tartsa meg a babáimat, és gyógyuljak meg, de emellett tudtam, hogy az is előfordulhat, hogy az Ő akarata nem egyezik az enyémmel. Ezért külön mindig azt is kértem, hogy adja kegyelmét, hogy ha így van, azt is el tudjam fogadni. Férjemet és gyermekeimet minden alkalommal Rá bízta, és a Szent Család oltalmába ajánlottam.

Terhességem 9. hetében műtöttek meg. A betegek szentségével megerősítve mentem be a kórházba, tudva, hogy nem vagyok egyedül. Jézussal járom az utam, Ő vezet. Külön megerősített az a tudat is, hogy az égben és a földön is imádkoznak értem. A műtét jól sikerült, a szövettanból azonban kiderült, hogy még egy műtetre lesz szükség a teljes gyógyulásom érdekében. A kérdés csak az volt, hogy sor kerülhet-e rá még szülés előtt, vagy inkább utána lenne biztonságosabb. Kezelő orvosaim sokáig mérlegelték az ideális megoldást, végül úgy döntöttek, hogy a terhességem műtétet még megengedő szakaszában operáljanak meg.

Így a 26. héten ismét bementem a kórházba. Ez pontosan Húsvét nyolcadára, az Isteni Irgalmasság hetére esett. A kórházba való bevonulásom előtti napon férjemmel ismét elzarándokoltunk a mátraverebély-szentkúti kegyhelyre, ahol először az első műtétem után jártunk. Mély benyomást tett rám a zarándoklatunk, s nagy örömmel mentünk újra. A templomban ismét felvettem a betegek szentségét, és hosszan imádkoztunk az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus előtt. Hétköznap – Húsvéthétfő utáni kedd – lévén az egész templomban egyedül voltunk az Úrral; csendben, elmélyülten tudtunk imádkozni, és újra Neki ajánlottam életemet, a babáimat, családomat.

A második műtétem is jól sikerült, meglepően jól bírtam testileg és lelkileg egyaránt. Miközben peregetek a szövettanra való várakozás hetei, ismét sok minden eszembe jutott, többek között aggódtam amiatt is, hogy ha esetleg szükség lesz majd valamilyen kezelésre, a lelki terhen túl hogyan fogom majd például technikailag is megoldani négy kisgyerek, köztük két újszülött mellett. Az aggályaimon, emberi gyengeségeimen túl a gonosz támadásaival is időről-időre szembe kellett nézmem. Fáradhatatlanul próbált lefelé húzni, elszakítani Istentől; félelmet, kétségbeesést, haragot ébresztve bennem. Ilyenkor még inkább Jézushoz menekültem, és szorongásaimat, gyötrődéseimet felajánlottam imaszándékaimért, vagy általában a lelkekért.

A kisbabáimmal kapcsolatos vizsgálatok mindeközben azt mutatták, hogy a picikkel minden rend-

ben van, szépen növekedtek a pocakomban. Ez nagyon megnyugtató volt, hiszen aggódtunk a két altatás lehetséges hatásai és egy esetleges koraszülés miatt.

Jó idő elteltével készült el a szövettanom, ami teljesen negatív lett! Semmilyen kezelést nem kellett kapnom. Elmondhatatlan volt az öröm, amit éreztünk, gondolatban azonnal az Úrhoz mentem, hogy megköszönjem, és amint lehetett, elmentem a templomba is, hogy hálát adjak az Eucharishtiában jelen lévő irgalmas Megváltómnak. Ismét elzarándokoltunk Szentkútra is, ahol ezúttal sok-sok zarándokkal együtt vettünk részt szentmisén, Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén. (Számomra külön öröm volt, hogy betegségem kapcsán ebben az évben több alkalommal is elmentem Szentkútra, mivel a kegytemplomban minden nap búcsút lehet nyerni a szokásos feltételekkel, segítve ezzel a tisztítóútzben szenvedő lelkeknek.)

A pocakom ekkorra már hatalmasra nőtt, izgatottan vártuk a kicsik érkezését. Nem is vártattak magukra sokat, a betöltött 36. hét után, 2011. július 31-én vasárnap hajnalban igen szép súllyal, teljesen éretten és egészségesen megszülettek kisfiaink: József és Sebestyén. Dicsőség és hála legyen Istennek!

Betegséggel küzdő babavárásum hónapjaiban is – mint eddigi életem során annyiszor – ismét megtapasztalhattam, hogy Isten milyen finom tapintattal és végtelen türelemmel vezet át a nehézségeken, mindig éreztetve vigasztaló jelenlétét, erejét és személyesen nekem szóló szeretetét. Mindig válaszol, ha tiszta, őszinte szívvel keresem Öt. Megvigasztal, megerősít és tanít. Áldott legyen az Ő Szent Neve mindörökké!

Köszönetet mondok mindazoknak, akik imádkoztak értünk: barátainknak, a <http://imakozosseg.blogspot.com/> címen működő internetes imaközösségnek, plébániánk közösségeinek, a szentkúti ferences atyáknak, a Karizmatikus Közösség tagjainak és a Mária Rádió közösségének.

„Legyen béke a szívemben /
segíts ebben Istenem / nem
kérek most semmi mást /
csak Nálad keresem a gyógyulást.”

(Imperfectum Együttes –
Hangodat keresem c. album)

BETEGEK, MOZGÁSSÉRÜLTEK: SZÉTROMBOLNI AZ ELSZIGETELTSÉGET

12

Egy átlagos család, Rosaria Cotrufo és Ciro Gaudiero, de egy rendkívüli történet, amely méltó arra, hogy megmagyarázzuk, a legigazibb értelemben megvilágosítsuk a Betegek világnapját február 11-én BV.V Lourdesban.

Rosaria egy évtizede a Volontari della Sofferenza egyházmegyei felelőse. Nápolyban született 1945-ben. Háztartásbeli, boldog házasságban él Ciroval, aki alkalmazott egy cégnél.

Öt hónapos kora óta POLIOMIELITE betegségben, járványos gyermekbénulásban szenvedett.

Lourdesban élete irányt váltott. Rosaria elkezdett egy sziklára épült házat építeni.

Öt gyermekes családba született. A mama nagy szeretetet érzett Mária iránt, kis korában megtanította arra, hogy mondja a rózsafüzért. A mama hajnali 5 órakor kelt és imádkozott. A Volontari della Sofferenza önkéntese lett.

Rosaria sok jót kapott és kap a családjától. Pici kora óta nagyon óvták őt, nem terhelték, vigyáztak a kondíciójára, s hogy ne menjen el otthonról. „Jól vagyunk így együtt”, mondták újra meg újra a szülei. De amikor a leány egyénisége kialakulóban volt és egy határozott egyéniség lett, saját maga akart egy kört tenni. Elsők között volt, aki a Lourdes-i zarándoklatra feliratkozott, s kísérő nélkül utazott.

Ott történt meg, hogy az életem gyökeresen megváltozott – mondja. Úgy érzem, hogy az egyetlen lehetséges úton haladok s úgy érzem, hogy életemnek ezen az úton szabad csak tovább folytatódnia, más nincs a földön. Lourdesban megértettem, hogy az én szenvedésem milyen nagy volt és, hogy valamit tenni akarok másokért, bár még nem tudtam, hogy mit. Ez egy gyógyulás.

A CVS-ben a mit kell tenni világgossá válik. Néhány évvel később Nápolyban, amikor egy mozgássérült asszony meghívta egy lelkigyakorlatra Valeluogoba, valamint a boldogágáavatás előtt álló monsignor Luigi Novarese által nyitott első házba.

Van még egy dolog: Rosaria nem akart a centoba iratkozni. Ezt mégis rövidesen megteszi, a szeretet által sürgetve, amire nekünk monsignor Luigi Novarese adott példát.

Rosaria 20 év óta tevékeny az apostolátusban, vált segítséggé az egyházmegyében, tevékeny szervezővé a nápolyi CVS-ben. Ebben a lelkületben mélyül el, gyakran elutasítva világi barátai javaslatait. Adva volt az én hitem és világi elfoglaltságaim. Elégedettnek éreztem magam – mondja. Azonban Ciroval való találkozásom által, aki férjem lett, kezdtem megismerni a CVS-t. Különös jelek: a korkülönbség: 1960-as. A Rosariával való kapcsolata idővel elmélyült, s a szeretet “választása” lett, ellenállva az érthető aggodalmaskodásoknak és megszólásoknak egészen házasságunkig, amelyet 1985-ben Nápolyban ünnepeltünk. A házaspár véleménye szerint ez mind, mind csodák sorozata és Isten jóakarata, mint a két fiúgyermekük (Alberto 26, Dávid 19 éves) növekedése, Reggio Emilia jóindulatú segítése, körülbelül tizenhárom évvel ezelőtt, amikor Ciro a férjemet a CVS listára írta.

Időközben átköltözés Reggioba. Rosaria a maga részéről nem kérte a CVS-sel való együttműködés megszakítását: férje mellé állt az egyházmegyei felelőssé választásakor. Ivonne Barigazzi a korábbi egyházmegyei felelős barátjuk lett, segítséget nyújt, amikor erre szükség van.

Időközben a Gaudiero család a plébániától távolabbra költözött Sant Alberto-ba. A CVS lassan-lassan új kapcsolatokat épített az ottani plébános, don Umberto Iottival.

Rosaria és Ciro házában például, ahol a Reménység egy cseppjét élhetjük meg, a plébániaközösség mozgássérült gyermekei részére tartanak összejövetelt, havi rendszerességgel egyházmegyei találkozózt, így érezhető a nagyobb keresztény közösség.

Novarese atya tanítása:

Az ő tanítása a szeretet. Rosaria magába szívta ezt a szeretetet és tevékeny lett a CVS-ben. Keresi a lehetőséget, hogy a beteg vagy mozgásában korlátozott testvérekhez menjen, hogy azokat kimozdítsa elszigeteltségükből.

A legelső lépés Jézusról beszélni, amellyel bevonja a beteget, őszinte, mély barátságot kötve. A szenvedés elfogadása egy nehéz út, előfordul, hogy – teszi hozzá a CVS felelőse – látván, hogy a szánkkal megvalljuk, de érezhetően nem hiteles és mélyen a szívből jövő. Ezért osztozni a kereszthordozásban, ez az egyetlen út, amely felszabadít, amely vígasztal, bátorít.

Rosaria története egy megerősítés a Jó választásának fontosságára. “Ha nem lett volna hitem, ha nem ismertem volna meg a szent papot, Luigi Novarese-t, bezárva maradtam volna a fájdalommal, nem mentem volna férjhez, nem lennének fiaim. Isten nagy dolgokat művel folyamatosan, egyesíti az “erőket”. Köszönet Neki az én gazdag életemért. “Úgy történt, ahogy Mária akarta”.

Edoardo Tincani

La libertá 2012 2. 11.

A világ teremtésében mindennek van léte. Emberek és állatok, növények és lélekkel bíró lények, mind együtt írják a világ mindennapi történelmét. Az Ő természetes mozgásuk vagy tétlenségük, ösztöneik és értelmük, egy vitalitással teli forgásban tapossák ki évszázadokon át az emberiség útjának újabb és újabb ösvényeit.

A megtestesülésben Isten Fia a teremtés minden egyes elemét magára ölti, a történelem minden egyes ösvényét bejárja. Ebben a jelenlétben, ebben a mozgásban, ebben a szolidáris közösségben, Jézus Krisztus az élet forrásává, a teremtés új kezdetévé válik. A végtelen szeretetben, amely megnyilvánul a világban, Isten Fia a szenvedés és halál elmondhatatlan fájdalmait éli át. A keresztt az élet forrásává, a szeretet pecsétjévé válik. Egy új fa egy új Paradicsomkertben. Ennek a fának a gyümölcseiért azonban ki kell nyújtanunk kezeinket.

Hogy részesei lehessünk az élet gyümölcseinek, amelyek a keresztfáról származnak, egyre inkább tudatosulnia kell bennünk, hogy részesei vagyunk Krisztus szenvedéseinek. Ez a tudat ugyanis átalakíthatja személyes szenvedéseinket. A bűn következményeként a világban jelenlevő fájdalom átalakul azáltal hogy a keresztt misztériumához csatolódik. A szeretet ereje, amely a kereszten létrejött önátadásban teljes erővel megnyilvánul, régi létünket egy új létté alakítja. Átala az egész teremtés megújul.

A szenvedés tapasztalata bizonyítja, mennyire nehezen hoznak javulást a földi gyógymódok. A gyógyszereken és fájdalomcsillapítókon túl meg kell "gyógyítani" egy szívet, egy identitást, egy szépséget... Amikor a fájdalom erősödik és nem tudjuk figyelmünket elvonni róla, akkor jövünk rá – jegyezte le Roma no Ugardini teológus egyik iratában – hogy a fájdalomra úgy van gyógyír, ha ez magában a fájdalomban jelenik meg. Egy radikális megoldás, egy belső átalakulás. Ez attól a pillanattól kezdve jön létre, amikor Krisztus kínszenvedése beteljesült. Ha Krisztussal együtt szenvedünk, a régi, fájdalommal teli létünk egy új, örömteli létté alakul át. Egy közösség felfedezése, amely elér bennünket és átalakít, a dolgok lényegéhez, az élet középpontjába vezet, ahol folytatunk szeretni.

Az újratemtés öröme visszavezet az élet első lüktetéséhez, a világ történelmének szívéhez, a végtelen térbe, az emberi lét határtalan mezejére. Az újratemtés által létünk bonyolultságát sokrétű adományként élünk meg, s nem ránk nehezedő neurózisként.

A KERESZT áll a világ peremén,
Alatta kudarc, élet és remény.
A tavasz Napbaoltott ágai
a hitnek vágyott látomásai.

A KERESZT áll a világ peremén
mint rosszat rontó égi kezdemény.
Amint alant természet haldokol,
Isten álma egy örökzöld csokor.

A KERESZT áll a világ peremén,
s a tombolás szűnik a földtekén.
A gazdagság mint omló kártyavár
sebzett szívet, s kérő kezet talál.

A KERESZT áll a világ peremén,
Körötte harcot vívunk: TE, meg Én,
s ha lelkünk sötét fogságba esett,
a test öltön fel kegy fegyverzetet.

A KERESZT áll a világ peremén,
Alant tervek, emberi szövevény.
Függőleges szár a jóváhagyás,
a vízszintes, az önkéntes bukás...

A KERESZT áll a világ peremén,
mint váltságdíj az Atya tenyerén,
ki átvállalta: Isten embere,
KRISZTUS, A FELKENT. Élünk hát Vele!

2011 március 17.

"Amit a kereszten meghalt Jézus hozott, az valami egészen más volt: találkozás az uralkodók Urával, találkozás az élő Istennel, s így találkozás egy olyan reménnyel, amely erősebb volt, mint a rabszolgaság szenvedése, s ezért belülről formálta át az életet és a világot."

XVI. Benedek pápa Spe salvi kezdetű enciklikájából

HÉTKÖZNAPI HŐSÖK

16

Gárdos Andrásné Erzsike hosszú ideje tartozik közénk. Bandival példamutató házastársai egymásnak.

Erzsike 20 éve kapcsolja türelemmel, szeretettel a mellékeket a

Fővárosi Csatornázási Művek telefonközpontjában. Kollégái, ha meglátják őt munkába jövet – így vejem is – átkísérik őt a zebrán vagy felveszik autójukba.

Erzsike és Bandi énekkarban énekelnek, Erzikét gyönyörű hanggal áldotta meg az Úr, melyet az Ő dicsőségére kamatoztatnak férjével. Hála érte.

A vakok szentmiséjén a Batthányi-téri Szent Anna Templomban rendszeresen olvas fel Breí írással. Amikor erre lehetőség van, örömmel vállalja Szűz Mária szerepének alakítását.

2011-ben megnyerte a Vakok Állami Intézete által a Fehér Bot Hetek keretében rendezett „Ki mit tud”-ot három: szólólista, duett és versmondó kategóriában.

Szólóban Ave Máriát énekelte, férje Bandi zongorakíséretével. Ének kettősben egy Mozart-dalt adott elő egyik sorstársával. Versmondó kategóriában Szabó Lőrinc: Ima a gyermekekért című verset szavalta el.

Még soha sem lehetett őt és Bandit panaszkodni. Öröm közöttük lenni, olyan harmóniában élnék.

Munkahelyén a FCSM-be olvashattunk róla.

Hálát adok az Úrnak amiért túlradó kegyelméből találkozhattam a Szenvedők Apostolátusával. A Vakok Intézetében hosszú éveken át minden héten imacsoportunk volt. Itt megélhettük Isten mérték nélküli szeretetét. Kántorunkkal, Pannikával s olykor Bandi, Erzsike férje zongora kíséretével zártuk az imacsoportot.

Az elmúlt években Dénes vezette a heti imacsoportot, de idős kora miatt az Esztergomi Ferences Otthonba költözött. Imádkozzunk új imacsoport vezetőért a Vakok Itézetében és másutt is:

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

/Mt 20,20/

LELKIGYAKORLAT MÁRIABESNYŐN ÉS A FOLYTATÁS...

Urbán Mária

17

Lelkigyakorlaton vettünk részt 2011. július első hetében. Egy pár napot töltöttünk együtt a testvérekkel országos vezetőnk nagyszerű szervezésében, az olaszok vezetésével: Anna Maria Cipriano és Luciano atya igen eredményes lelki vezetésével, valamint magyar atyákkal.

Az előadások, közös szentmisék, imák, valamint a kegyhely csodálatos atmoszférája, kántorunk Pannika gyönyörű hangjával tette még ünnepélyesebbé az együttlétet. Nagyon hamar eltelt ez a pár nap, már a búcsúzás pillanatai következtek. Elkészöntünk egymástól.

A Mennyei Atya munkálkodott életünkben, újabb feladatokat bízott ránk. Hazaérkezésünkkor egy beutaló várt minket a Parádi Kórházba, elkezdődött egy hosszú gyógykezelés, testet-lelket gyógyító helyre kerültünk, ahol alkalom nyílt az apostolkodásra. A betegek egymást erősítették, életük mindennapi keresztyével. Hazaérkezve egy újabb kiscsoport alakult ki körülöttünk, akik napi rendszerességgel felkeresnek minket. Közös imával, énekekkel, rózsafüzér imádsággal telik a kiscsoport találkozása. Vasárnap pedig szentmisén veszünk részt.

Ezek a fiatalok szellemileg betegek, mindegyikük egy-egy csoda, a minket teremtő Mennyei Atyától. Nagyon nagy értéket hordoznak, a kapott talentumaikat mások gazdagítására fordítják. Egymásra figyelnek, segítik egymást, együtt éreznek a másikkal, ha szomorú.

Egy igazi kis család alakult ki.

Hála és köszönet a mi Urunk Jézus Krisztusnak, aki Szent Keresztje által megváltott minket, Könnyebbé válik a mi keresztünk, ha a másik embertársunkat segítjük.

Boldog Kalkuttai Teréz anya gondolatával zárom:

„A mosolygás a szeretet kezdete
Legyetek barátságosak és irgalmasak,
Ügyeljetek arra, hogy mindenki jobb
érzésekkel és boldogabban távozzék
tőletek, mint ahogyan jött.

Imádságos szeretettel:
Marika, Tamás

AHOL ISTEN ORSZÁGA VAN

mottó 2012. évre

18

Isten országa nem más, mint Krisztus jelenléte a világban, sajátos jegyeivel, s követelményeivel. Az elkövetkezendő három év (2011–2014) képzési folyamatára tekintve, a nemzetközi CVS Konföderáció egy olyan témára irányítja a figyelmet, amely kihívóilag hat társulatainkra mind a felelősségvállalás, mind az aktív tevékenység szempontjából: Isten országa. Mint Krisztus jelenléte a világban. A hitbeli csatlakozás magával vonja a keresztény növekedést a Krisztus művében való felnőtt részesedés, aktív felelősségvállalás felé. 2012: A népek és létek egyetemessége. Isten országának univerzális kiterjedése és a Lélek missziója "a föld végső határáig". 2013. A missziók útjai. A hiteles tanúságtétel szükségessége. Bátorság az evangéliumi akkulturáció folyamatainak változatossá tételében. Ezen oldalakon rövid útmutatásokat találunk, amelyekkel képzési utunkat a 2011–2012-es pasztorális évben gazdagíthatjuk. Egyszerű utalásokról van szó, amelyek részvételünket segítik elő: megfelelő bibliai szövegek keresése helyi egyházaink helyzetéhez alkalmazva; figyelemmel kísérve az egyházi tanítóhivatal megnyilatkozásait, püspökeink pasztorális leveleit; legfőképpen felhasználva saját elmélkedéseinket, imára s cselekedetre való képességünket. Isten országa "ott" van, ahol mi vagyunk, ahol szenvedő testvéreink laknak, ahol szenvedélyes kötődés van az élethez.

Luciano Ruga atya

(Általános moderátor SODC)

- A csoportos találkozókon hagynunk kell, hogy mindenki elmondhassa saját gondolatait, amelyeket a bibliai szöveg keltett. Ha különösen érdekes aspektus kerül felszínre, azt jó megbeszélni, megvitatni, teret biztosítva mindenkinek a hozzászólásban. - egyszerűen fogalmazzuk meg gondolatainkat, elmélkedéseinket, hogy a szöveg minél érthetőbbé váljon. A legnagyobb érdeklődést kiváltó témát illetően próbáljunk utalásokat keresni az egyház hivatalos dokumentumaiban (katekizmus, II Vatikáni Zsinat dokumentumai, pápai beszédek, püspökök levelei, korábbi évek pasztorális programjai...). - Az elmélkedés és megbeszélés befejeztével szánjunk időt az imára. Választhatunk egy, a témához illő zsolnárt, lassan olvassuk fel, figyelve a szavakra. Ha csoportban vagyunk, közösen olvashatjuk fel (váltakozó kórusban, vagy előolvasó és kórus formájában...). A zsolnár szavai személyes imákat is ihlehetnek: saját szavainkkal fogalmazva, életünkből vett aspektusokkal összekötve (nem csak a szükséghelyzetek, hanem örömteli és szép pillanatok felidézése, amelyek dicsőítő és hálateli érzelmeket keltenek). - Amit az elmélkedésből felfedeztünk, azt átültetjük a gyakorlatba s megosztjuk szenvedő testvéreinkkel. Tegyük fel önmagunknak a kérdést kinek van legnagyobb szüksége a hirdetésünkre, ki az, aki szenvedésében elvesztette életének értelmét, s akinek új értelmet tudunk adni. Keressük együtt a módját, hogyan továbbítsuk a CVS spiritualitásának tartalmát. Tudjuk, hogy gyakran az Egyház megelepszik egy bizonyos szintű ellátással, s nem segíti az embereket, hogy felelős keresztényekké, aktív szereplőivé váljanak a szociális és pasztorális munkának. Tartsuk szem előtt a helyi egyházi javaslatokat is.

- határozzuk meg konkrétan a feladatokat, amelyeket egyéni úton vagy csoportosan akarunk felvállalni. Fontos hogy megvalósítható és hasznos

1. Hogy Isten legyen minden mindenben

Részesedésünk Isten országában, az Ő jelenlétének beteljesülésebehatalmas erővel bír. Isten jelenléte a világban Krisztus feltámadásában valósult meg. Mint az élet forrása állandó harcban áll minden valósággal, amit a betegség és halál ural. Ezen ellenségek ellen nap mint nap küzdünk, egészen a végső győzelemig, amíg minden Isten alá lesz rendelve, s az Ő országa beteljesedik. Bibliai szöveg: 1Kor 15, 20–28. 20De Krisztus feltámadt a halálból elsőként a halottak közül. 21 Mivel egy ember idézte elő a

halált, a halottak is egy ember révén támadnak fel. 22 Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel. 23 Mindenki, amikor sorra kerül: először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartoznak. 24 Azután következik a vég, amikor is (Krisztus) átadja az Istennek, az Atyának az uralmat, miután minden felsőbbbséget, hatalmat és erőt megsemmisített. 25 Addig kell ugyanis uralkodnia, amíg ellenségeit mind lába alá nem veti. 26 Utolsó ellenségként a halál semmisül meg, hiszen "mindent lába alá vetett". 27 Amikor arról van szó, hogy minden alá van neki vetve, természetesen kivétel az, aki mindent alávetett neki. 28 S ha majd minden alá lesz neki vetve, maga a Fiú is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben.

Elmélkedés

A korintusiakhoz írt első levélben, amelyből a cím is származik, megemlítésre kerül a halál mint "utolsó ellenség". Elmondhatjuk, hogy, ha képesek vagyunk a halált legyőzni, semmilyen más rossz nem bír győzedelmeskedni felettünk. Győzünk akkor, ha tudunk közösségben élni a feltámadt Krisztussal. Kövessük az ő példáját, hasonuljunk az ő életéhez: Krisztus ugyanis az "első", a "kezdet". Biztosak lehetünk tehát abban, hogy mindannyian hozzájárulhatunk a "kezdet" folytatásához, egészen a beteljesülésig, amíg Isten lesz minden mindenben.

Jézus az első a feltámadottak közül, s nem az egyedüli. A tény, hogy van egy "első" feltételezi szükségszerűen a folytatást. Először Krisztus, s aztán a hívek. Ezen részesedés nem csak a halálon aratott győzelmet érinti. Krisztussal mindennap feltámadunk, legyőzve a rosszat, a fájdalom értelmetlenségét. Együtt dolgozunk Isten tervének teljes megvalósulásán, hogy mindenkihez eljusson az Ő szeretete, az Isten fiúságnak örömhíre.

21. Zsoltár Hálaének a királyért

Apostoli feladat

A fenti téma arra sarkall, hogy különös figyelemmel legyünk azok iránt, akiket egy haláleset sújtott le. Gyakori helyzet ez, amely olyan személyeket is érint, akik különösebben nem érdekeltek vallásos kérdésben, nem foglalkoznak az örök élet, az élet értelmének kérdésével.

2. Királyi szabadság

Felhívás az emberekre és a világra irányuló negatív és kritikus hozzáállásunk megváltoztatására, a szentség keresésére, a mások megértésére és elfogadására.

Bibliai szöveg: Filem 8–20 8Ezért bár Jézus Krisztusban parancsot is adhatnék rá, hisz kötelességed megtenni, 9mégis a szeretetre hivatkozva inkább kéréssel fordulok hozzád, én, az öreg Pál, aki most Krisztusért fogságot szenvedek. 10Fiamért, Onezimusért könyörgök, akinek bilincseimben adtam életet. 11Egykor haszontalan volt számodra, most pedig számodra is, számomra is hasznos. 12Úgy küldöm vissza hozzád, mint saját szívemet. 13Szerettem volna magam mellett tartani, hogy helyetted szolgáljon nekem fogságomban, amelyet az evangéliumért viselek, 14beleegyezésed nélkül azonban mégsem teszem, hogy jótéteményed ne kényszerből fakadjon, hanem önként vállald. 15Hiszen talán épp azért hagyott ott egy időre, hogy egyszer s mindenkorra visszakapjad, 16de már nem mint szolgát, hanem mint többet, mint szeretett testvért, mert nekem teljesen az, de neked még inkább: test szerint is, az Úrban is. 17Ha tehát együtt érzel velem, fogadd őt úgy, mint engem. 18Ha megkárosított vagy tartozik valamivel, írd az én terhemre. 19Én, Pál sajátkezűleg írom: Én térítem meg. Nem is beszélek arról, hogy te többel tartozol nekem: saját magaddal. 20Igen, testvér, szeretném, ha örömömbre szolgálnál az Úrban: teljesítsd hát szívem vágyát Krisztusban.

Elmélkedés

A Filemonhoz írt levélben Pál apostol Onezimumsz, Filemon szökött rabszolgáját ajánlja vissza ura kegyeibe. Az apostol talált rá, megkeresztelte, s visszaküldi Filemonhoz az ajánlólevéllel. Egy új testvéri kapcsolat létesül köztük, rabszolga és úr között. Az apostol tanítása szerint, a megváltás csakis az igazi megtérésben, Krisztushoz való fordulásban valósul meg. Ez azonban nem maradhat csak egy belső érzés, hanem konkrét testvéri magatartásban kell megnyilvánuljon. A természetes közeg ennek a testvéri kapcsolatnak a kiépítésében a keresztény közösség. Krisztusban igazi egyenlőség valósul meg minden ember között. Pál apostol nem ellenzi a rabszolgaságot, amely mindennapi jelenség volt az ő idejében, s még hosszú századokig a történelem folyamán. Észreveszi azonban az ellentétet a rabszolgaság és testvériség között, s figyelmeztet arra, hogy minden társadalmi helyzet tiszteletben kell tartsa a keresztység teljes méltóságát. A keresztység méltósága képes legyőzni betegségeinket, szenvedéseinket, minden olyan helyzetet, amely rabszolgává tesz bennünket.

32. Zsoltár A megbocsátott ember örömeke

Apostoli feladat

Ami a legértékesebb, azt magunkban hordozzuk: életünk, amit Isten adott. Egy örömtől megsokszorozott élet, amit testvéreinkre árasztunk. Csak így mondhatjuk el, hogy életünk "mások szolgálatára" adatott. A kereszténység az öröm megélése még a szenvedésben is: nem vagyunk többé szolgák. Apostolkodásunk legyen testvéreink igazi örömeinek a szolgálatára. Emberi kapcsolatainkat alapítsuk a közös keresztiségi méltóságra.

3. A teremtés természete

Az ember számára teremtett anyagi világ részesedik az ő sorsából. Amint az ember teste a megdicsőülésre van hivatva, úgy a világ is részesül a megváltásban.

Bibliai szöveg: Róm 8, 18–26 18De ennek az életnek a szenvedései véleményem szerint nem mérhetők az eljövendő dicsőséghez, amely majd megnyilvánul rajtunk. 19Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását. 20A természet ugyanis mulandóságnak van alávetve, nem mert akarja, hanem amiatt, aki abban a reményben vetette alá, 21hogy a mulandóság szolgai állapotából majd felszabadul az Isten fiainak dicsőséges szabadságára. 22Tudjuk ugyanis, hogy az egész természet (együtt) sóhajtozik és vajúdik mindmáig. 23De nemcsak az, hanem mi magunk is, akik bensőnkben hordozzuk a Lélek zsengejét, sóhajtozunk, és várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását. 24Mert megváltásunk még reménybeli. Az a remény viszont, amit már teljesedni látunk, többé nem remény. Amit valaki lát, azt reméli? 25Ha tehát reméljük, amit nem látunk, várjuk állhatatosan. 26Gyöngességünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal.

Elmélkedés

Pál apostol szerint az élet szenvedései elenyészőek ahhoz az eljövendő dicsőséghez képest, amit Isten ajándékoz híveinek. Ez a dicsőség már most a birtokukban van, de egyenlőre rejtve marad az emberek szeme előtt. Az istengyermekség jövőbeli megnyilvánulása égő várakozással tölti el az egész <<teremtett világot>>. Az anyagi világ tehát részese valamilyen módon annak a zarándokútnak, amelyet a hívek járnak a végső beteljesülésig, beteljesülést.

A többi elmélkedést a következő számban folytatjuk (szerk.)

VISSZATEKINTÉS

Ferencz János atya

21

Visszatekintés a Rakamaz és környéki SZENVEDÉS ÖNKÉNTESAI tevékenységéről 2011-ben.

Mint a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye évek óta Debrecenben, Kisvárdán, s jelenleg a Rakamaz-i és környéki települések SZENVEDÉS ÖNKÉNTESAI papi asszisztense, Vojtóné Katalin csoportvezető és minden kiscsoport vezető és SZÖT tagunk önzetlen fáradságát, szolgálatát, az alábbiak szerint foglalhatom össze! Február hónaptól magyar népünkért engesztelő imahadjáratot kezdtünk, s a 24 órás Szentségimádás keretén belül SZÖT tagjaink más testvéreinkkel "hangos szentórát" tartunk saját kérésink megfogalmazásával. Augusztusi, magyar népünkért végzett engesztelés, s a szentmisében elhangzott szentbeszéd a megyei újságban is megjelent egy összefoglaló ismertetés.

Csoportvezető testvérünk lelkileg segítette a szomszédjában élő családot, akik – Istennek hála – visszatértek hitük gyakorlásához.

Nagybőjtben a korábbi hagyományt folytatva 2011-ben is volt betegek szentmiséje, s utána szeretetvendégség. Voltak testvérek, akiket ettől kezdve látogat meg a pap, váltak elsőpénteki szentáldozókká, sőt a szomszédok is átjöttek a közös imádkozásra a szentség kiszolgáltatása keretében. Május 13-án engesztelő budapesti zarándoklat volt a Szikla-templomban és a Kútvölgyi engesztelő kápolnában. Itt csatlakozott hozzánk országos vezetőnk néhány SZÖT testvérünkkel.

Csoportvezetőnkkel 3 közeli egyházközségben is ismertettük SZÖT lelkiségi mozgalmunkat országos, rakamazi és világviszonylatban is. Nem adjuk fel a reményt, hogy újabb SZÖT csoportok is alakulnak a környékünkön. 2 fiatal atya is volt már vendégünk, néhány buzgó hívünkkel több alkalommal is. A Vencsellői Egyházközségi web oldalán képes beszámoló is készült. Az idősek

otthonában rendszeresen látogatjuk betegeinket. Az Otthon lakóit, akiket jelképes ajándékokkal leptünk meg. A tiszánagyfalui Napközi Otthonban és a rakamazi Idősek Otthonában végzett elsőpénteki szertartások és szentség kiszolgáltatások alkalmával, csoportvezetőnk többször elkísért és segítségemre volt a városban lakó betegeink meglátogatásakor. Mára már több SZÖT-ös testvérünk is követi ezt a gyakorlatot. SZÖT-ös testvéreink áldozatos munkájukkal segítették a Csíksomlyó-i gyalogos zarándokok ellátását.

Rakamazon volt országos SZÖT találkozónk július 2-án Sarlós Boldogasszony-kor. Istennek hála és a sok segítő testvérnek köszönetet mondva, utólag is megállapíthatom, hogy lelkileg és minden szempontból sikeres lelki nap volt. Főtisztelendő Varga János főesperes apát plébános atya hirdette az ígét szentmisénken. Homíliájában elsődleges feladatunkként jelölte meg az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek gyakorlását. Kormos Csaba atya tartott számunkra előadást. Ismételten fontos kihangsúlyoznunk a kiscsoportok munkáját.

Helyi SZÖT közösségünk 4 új taggal bővült. Megszerveztük a házi beteglátogatásokat, valamint karitatív formában 2 rászoruló házhoz tűzrevalót szállítottunk és egy nagycsalád részére 10 000 forint értékben élelmiszert adományoztunk. A kisebb csomagokat a Katolikus Karitással együtt osztottunk el.

Az Idősek Otthonában műsorral egybekötött adventi gyertyagyújtás volt, SZÖT tagjaink székely pásztorjátékot adtak elő, majd Karácsonyi Vigíliai Szentmise volt, melyen önkormányzatunk vezetői is részt vettek. A jelképes ajándékok ezúttal sem maradtak el. A rakamazi TV-ben ünnepi műsorunkat levetítették.

Hálát adunk Istennek a Rakamaz-i SZÖT-ért!

GENFEST Fiatalok nemzetközi fesztiválja Budapest, 2012. augusztus 31. – szeptember 2.

22

A Genfest* szervezője a Fokoláre Mozgalom, amelyet Chiara Lubich alapított 1943-ban Trentóban. Karizmája az egység: az egyetemes testvériség megvalósítása, amit Jézus hozott a földre. Ő azt kérte az Atyától, hogy „Legyenek mindnyájan egy”. A mozgalom e cél eléréseért dolgozik a társadalmi, gazdasági, politikai és a kulturális élet minden területén. Új nemzedéke a Fiatalok az Egyesült Világra: azok a 17 és 30 év közötti fiatalok, akik nemzetközi akciók, helyi és világszintű rendezvények, valamint a mindennapi életükben gyakorolt szolidaritás által szeretnének hatással lenni a közvéleményre és a társadalomra.

*A Fokoláre új nemzedéke (Gen [ejtsd: dzsen] = Generazione Nuova) által szervezett nemzetközi találkozó.

A „let's bridge” (építsünk hidakat) című Genfest nagy lehetőség a találkozásra, tapasztalatcserére és közös gondolkodásra a gazdaság és a művészet világáról, szociális problémákról és a vallásközi párbeszédéről, de főként meghívás, hogy a testvériség hídjait építsük. 2012. augusztus 31. és szeptember 2. között a magyar főváros – háromezer önkéntes munkájának köszönhetően – az egység gyakorlótere lesz az egész világ számára.

Az Európai Unió által is támogatott eseményre

Magyarországról 4000, a világ más részeiről összesen 8000 résztvevő várható. A Genfest fővédnöke Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, védnöke továbbá Tarlós István főpolgármester. A megnyitón köszöntőt mond Semjén Zsolt miniszterelnökhelyettes is.

A fő helyszín a Budapest Sportaréna lesz, de a Genfest keretében több más helyszínen is rendeznek programokat a fővárosban.

Jelentkezés: Bokros Vera: bokrosvera@gmail.com

Alapító tag testvéreink:

Erdélyi Pálné Marika

2012. február 16-án
elhunyt. Élete utolsó
szakaszát
Füzesabonytól távol,
Idősek
Otthonában töltötte.

Szűcs Antal Tamás

aki egészségi ál-
lapota romlása után
szeretteitől távol,
Idősek Otthonában töltött 28 év
után keresztény méltósággal, mély
hittel, reménnyel, türelemmel
viselt betegsége után március 15.-
én elhunyt.

Imádkozzunk lelki üdvükért és
hogy – mi, akiket az Úr személy
szerint küld szeretett
Marikánkhoz és Tamásunkhoz
hasonló helyzetben
élő testvéreinkhez – ne legyünk
restek, közömbösek a
környezetünkben élő szenvedő
embertársaink iránt.

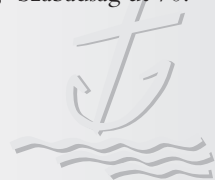
2012. május 8-án a KERESZT CSENDES
MUNKATÁRSAI SZENVEDÉS
ÖNKÉNTESAI ÉS TESTVÉREI elzárán-
dokol Görzsönybe. Itt található a RE-i
Szűzanya képének másolata.

**ÉVES LELKIGYAKORLATUNKAT
MÁTRAVEREBÉLY–SZENTKÚTON
TARTJUK 2012 JÚNIUS 27-29.
KÖZÖTT.**

A Novarese Év alkalmából olasz testvéreink
időbeosztásától függően szeptember vagy ok-
tóber hónapban *országos találkozót* tartunk.

Szerkesztő: Borhy Mária
Szerkesztőség címe: 2141. Csömör, Szabadság út 70.
Telefon: 06 30 9495450
E-mail cím: borhym@mailbox.hu
Grafikai szerkesztő: Bokros Vera
Web szerkesztő: Kun Csongor
www.szot.andocsi.hu

Készült: a PANNONIA-PRINT NYOMDÁBAN